HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אדם נאמן על עצמו. בדבריה שיש בהם כפרה לא מיימנע לאיתויי חטאת להתכפר נגד קונו: מיגו דאי בעי כו'. אם היה רואה לשקר יכול לומר מזיד הייתי ומה שאמרתי לא אכלתי לא אכלתי שוגג אלא מזיד: **נטומאה.** כגון אמרו לו נטמאת ומיד בחת למקדש (יא) **נטמאת והיום נכנסת: טומאה חדשה.** ליכא משום מיגו דנבלתי ליכא למימר דהאמרו לו בשעת טומאה נכנסת ואי נמי נבלת לא העריב שמשך וטבול יום הנכנס למקדש בשוגג חייב חטאת דלאמר נמנעות בהקומץ רבה (דף מ:): מחוסר כיפורים שנכנס למקדש חייב חטאת ואין לריך לומר טבול יום וליכא למימר נמי (יב) מזיד (יג) דבעי׳ דליתבר דיבוריה ואי הוה אמר להו לא נכנסתי הוה מתברר דיבוריה לא נכנסתי שוגג אלא מזיד אבל כיון דאמר להו לא נטמאתי כי אמר נמי לא נטמאתי שוגג אלא מזיד לא מיפטור מקרבן דטומאה לא איכפת לן אי שוגג אי מזיד (יד) הוה דבאיתא מקדש הואי הס״ל **נטמאת.** ובאת למקדש: **פטור.** דלאמר לקמן והתודה מודה בדבר חייב שאינו מודה בדבר: (טו) **לעולם טעמייהו דרבנן משום מיגו.** ובטומאה ישנה הוא דפליגי. והכי קתני גרסינן: **אמ״ר.** (טז) גבי טומאה בהא פליגי דר׳ מאיר ליה מיגו ורבנן אית להו מיגו היינו חלב דמתני׳ ותרתי למה לי: **אחלב אחלב.** אית להו לרבנן מיגו משום דמתרץ דיבוריה כו׳ אבל טומאה דליכא למימר לא נטמאתי שוגג אלא מזיד אימא לא מיתרץ דיבוריה קמ״ל דמיתרץ בגוונא אחריתי לא עמדתי בטומאתי: **והתודה.** אשר חטא עליה גבי טומאת מקדש כתיב בויקרא: **מודים חכמים לר׳ יהודה.** ופליגי אדר״מ בחלבין כגון אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי ובביאת מקדש אמרו לו נכנסת למקדש ומאת והוא אומר לא נכנסתי (יח): **אבל בטומאה.** (יט) כגון היכא דאמר לא נטמאתי לא מודו ליה ולא סבירא להו דפטור (יט). אלמא טעמייהו דרבנן משום מיגו דמיתרץ דיבוריה כגון לא עשיתי שוגג אלא מזיד (יט) אבל גבי לא נטמאתי דליכא למימר לא נטמאתי לא מודו לר׳ יהודה ואיפשיט בעיין דטעמא משום מיגו (ו) ומו לא מודי (יח): (ז) **וקפיץ הס״ם נמאי.** טומאה עסקינן דליכא מיגו אי בטומאה ישנה דליכא מיגו ואמאי לא מודו ליה בישנה: (ח) **אמר רבינא לעולם** (יט) . איכא ישנה דלית בה מיגו וכגון דאמרו לו בטומאת אתמול ואכלת היום קדשים דהיינו טומאת הגוף (כ) ומתחייבת חטאת והוא אומר לא אכלתי לא נטמאתי ואכהשיגהו בין בחכילה בין בנגיעה דלא אכל ולא נגע קדשים בטומאתה (כא) ואי הדר ואמר השתא לא נטמאתי דקא אמינא לא עמדתי בטומאתה (כב) (כג) לא קמכוין אלא למיפטר מקרבן (כג) (לא) ומאכילה דאית בה קרבן מכאיס להו (ד) מנגיעה לא מכאיס להו ואיתכאס דיבוריה קמא בטומאת מגע: (ו) (״ל **מודים חכמים לר״י בחלבין ובביאת מקדש.** דשייך בהו קרבן אבל בטומאה גרידתא בלא ביאת מקדש (כה) דליכא קרבן לא מודו ליה (כו) : (ז) **בטומאה.** ונגע בטהרות: **ובמאי עסקינן אי בטומאה ישנה כו׳.** אלא מדפסיק ותני דלא מודו ליה בשום טומאה שמע מינה טעמא לאו משום מיגו דהא אימא לך בטומאה ישנה כלומר מהכא לא מוכח מידי דמצינו למימר דאפילו מטו (כז) ר׳ יהודה לא מהימנא רק מטעם מיגו והא דפליגי הכא בטומאה ישנה וקאמרי רבנן דחייב כגון דקאמרי עדים אכלת קדשים בטומאת הגוף והוא אמר לא נטמאתי דלא משום דשייך מיגו אבל בהא דאמר דר״ל (כח) פטור בהא הכא והכא ומיפשט בעיא דטעמייהו דרבנן דפליגי עליה דר״מ הוי מטעם (כט) מתרץ דיבוריה דמשמע הכא ואי רבנן דר״מ היינו רבי יהודה טעמיה משום דאדם נאמן על עצמו ודאי רבינא לעולם דאמר דר״ל (ל) בטומאת מגע אמר לא נטמאתי דמשמע לא שוגג ולא מזיד כיון אלא השיב להם על האכילה כמו שאמרו לו והך סוגיא דהכא קשה להא דפר״ק דבבא מציעא (דף ג.): דקאמר לא תהא דודאת פיו גדולה מהעדאת עדים מק״ו וקאמר ק״ו ומה פיו לפיו שכן מחייבו קרבן תאמר בעדים שאין מחייבין אותו קרבן ומאי פריך הא דפיו מחייבו קרבן

תוספות אם ירצה יאמר מזיד הייתי. כלומר דלא דמי לעדים המעידים על המיתה שהן גמרו הדברים שהתרו בו ועבר והזיד אבל הכי אין גומרין עדותן שלא ידעו אם שוגג היה: **לא** עמדתי בטומאתי. ולר״מ אע״ג דמתרץ דיבוריה לא מהימן דהוי מה לו לשקר במקום עדים והא דאמרינן בכמה דוכתי לכ״ע מגו במקום עדים לא אמרינן היינו במקום שגגתה עדותן כדפריש בההיא דפרק חזקת הבתים זה אומר של אבותי כו׳ אמר רבא מה לו לשקר אי בעי אמר מינך כו׳ אבל אמר [מיגו] במקום עדים לא אמרינן והתם מתרץ דיבוריה דהא דאמר של אבותי דסמיכנא עליהו כשל אבותי אלא התם הוי עדים גמורים וכן בהטוח דאמרינן האומר לא נוחי כלומר לא בלעדי אלא בלעדי אלא התם עדים גמרו בעדותן אבל ריב״ש אומר דלא מהימנינן ליה במקום עדים להפסיד אפילו לומר לא נוחי כלומר לא בלעדי אלא בלעדי אלא התם עדים גמרו בעדותן אבל ריב״ש אומר דלא מהימנינן ליה במקום עדים להפסיד אפילו אומר דיבוריה אלא דוקא הכא לפוטרו מקרבן אלא יבא חולין לעזרה ובסכי ניחא הכא דלעיני רבנן דווקא בגמרא הא דלעיני רבנן דווקא בגמרא דלא אמר אמר אמר